

אמרי שפר "רט"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך: ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אותנטיות זה הניסיון היומיומי שלנו להרפות ממי שאנחנו חושבים שאנחנו אמורים להיות ולקבל בברכה ובשמחה את מי שאנחנו.

אמרה נפלאה משמיה דהגה"צ רבי יחזקאל לוויןשטיין זצ"ל : בנוהג שבעולם, האדם זוכר להודות להקב"ה רק כאשר הוא ניצול מצרה כלשהו רח"ל, אבל כשהכל הולך אצלו כשורה ואין דבר מה טורד את מנוחתו ושלוותו, הוא כביכול שוכח מלהודות להקב"ה, אבל האמת הוא, שהאדם עושה בזה "טעות גדולה", וזה יוכל לעלות לו ביוקר! שכן הקב"ה הלא רוצה שהאדם יפנה אליו, וממילא, אם האדם יפנה אל הקב"ה רק כשהוא נמצא בעת צרה, אז הקב"ה ישלח לו עוד איזה צרה חלילה, כדי שהאדם שוב יפנה אל הקב"ה, אבל אם האדם פונה אל הקב"ה כשהכל הולך לו כשורה, הוא מודה לו ומשבח אותו כשחיי היום יום שלו עטופים ומעונגים בטובה.

איתא בקידושין (מט) דהאומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאני צדיק גמור, אפילו רשע גמור מקודשת שמא הרהר תשובה בדעתו. משמע דאע"פ שלא התוודה והתחרט, אלא, רק הרהר תשובה הוא נחשב לצדיק גמור.

איתא בשלה"ק זי"ע (של"ה יומא, דרך חיים נז) ש'חבר' נקרא בשינוי אותיות גם כן, וזהו סדרו אם הוא 'בחר' כלומר אדם 'נבחר' וטוב, אזי 'חבר', היה חבר עמו, אך באם הוא 'חרב' והולך בדרכי עקלקלות אז 'ברח' ממנו בכל כוחו. (באר הפרשה)

אם אדם רוצה להוריש לבנותיו, ויכתוב בצוואה שגם הן ירשו אותו לא עשה ולא כלום כיון שהתנה על מה שכתוב בתורה שרק הבנים יירשו, על כן צריך להקנות להם נכסיו מחיים בקנינים המועילים על פי דין תורה, שהרי לא שייך שיחול הקנין לאחר מותו.

"אם כמות כל האדם ימותון אלה... לא ה' שלחני" (במדבר טז, כט). אם ה' לא שלחו, כי אז טענותיו של קורח ועדתו היו צודקות ומדוע ראוי להם עונש מוות? אלא מי שמתחיל במחלוקת ומביא פילוגים בישראל, אף שבא בטענות צודקות, ראוי לעונש חמור. (רבי חיים מצאנז)

אסור לקשור קשר המתקיים בשבת. ע"כ יש להיזהר לא לחזק ולהדק את הקשרים של הציצית, וכן לא לקשור קשר בסוף הפתיל של הציצית ואע"פ שהוא רק קשר אחד אסור [הרמ"א שי"ז סע' א]

באו אנשים אל הרה"ק מוהר"מ מפרימישלאן זיע"א ובידם תקנות חדשות סייגים וחומרות שהתקינו לבני עירם, א"ל הרה"ק שתקנות אלו הם נגד התורה והסביר להם את דבריו דהנה כתיב בפ' מטות איש כי ידור נדר לד' לאסור איסור על נפשו, פי' הנודרים נדרים והאוסרים איסורים למען ד' יכולים לעשות זאת רק על נפשם לעצמם ולא לאחרים.

בין המצרים - לענין מחנות קיץ לנערות הורה הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך, שכל השירים המכונים "שירי רגש" וכדומה יכולות לשיר. כמו כן הורה כמה פעמים להקל בשמיעת מוזיקה, אם המטרה היא רק להפיג בדידות או פחדים, כגון באישה אלמנה השוהה לבדה בביתה. ("הליכות שלמה" פי"ד הערה 8) (מתוך נר לשולחן שבת, גליון 706)

בית מדרש חסידי, שמלכתחילה נבנה לא רק עבור תפילה, אין לו את כל החומרות של עשיית סעודות שם וכדו'. זה נקרא בפי החסידים 'בית החסידים', מקום שנבנה עבור תפילה, לימוד, אכילה וכו', המקום לא נבנה בתור קדושת בית המדרש, ואין לו דין של קדושת בית המדרש לעניין כל חומר הדברים של בית המדרש, כך כתוב בתשובת דברי חיים.

במדרש רבה (פרשה כא) דרשו חז"ל: כשם שהקב"ה מתעסק בשבחן של צדיקים לפרסמן בעולם, כך מתעסק בגנותן של רשעים לפרסמן בעולם, פנחס – פירסמו לשבח, וזמרי – לגנאי, עליהם נאמר (משלי י) "זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב!"

בני אדם נוטים לשכוח את האפשרות להתפלל, וכאשר הם זקוקים לדבר מה – הם ממהרים לפנות לרבנים ולבקש את ברכתם... אך אסור לשכוח שה' רוצה לשמוע אותנו מתפללים!

"בפרשת ציצית כתוב: 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם'. המגיד ר' שלום שבדרון ז"ע, היה אומר, שלא כדאי לעסוק 'אחרי' במה שקרה 'לפני'. אם ראית מה שלא ראוי לראות, עזוב, תשליך, ואל תחפש לתור למה ומדוע, אתה כבר אחרי. כי המחשבה על החטא גורמת לשוב לחטא, והיצר, מצידו, חוגג.

בג' שבועות, בין המצרים, צריכים לחזור בתשובה כדברי הרמב"ם [פ"א הלכות תענית ה"ב] ועל זאת ירמוז ג' סדרות שקוראים בג' שבועות אלו, ראשי המטות הוא בחינת מאין באת, מסעי, ולאן אתה הולך, דברים, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון.

"בידוע ששבעה שאכלו יחד בסעודה יכולים לצרף עוד שלושה שלא אכלו, כדי לברך ברכת - המזון במניין. ואילו די בששה מתפללים בלבד, כדי שייצטרפו אליהם עוד ארבעה שאינם מתפללים להשלים את המניין. של תפילה דרושים ששה ואילו לסעודה דרושים שבעה" ? השיב רבי ישראל: "וכי מה איכפת לכם אם עוד יהודי יאכל"... (רבי ישראל סלנטר)

במחזור ויטרי (לרבינו שמחה מויטרי, תלמידו של רש"י, בדיני קבורת המת ל"ע, סי' רעח) כתב בתוך סדר הקבורה, וז"ל: "קברוהו, מכון החזן פניו כלפי מזרח שהוא כלפי ירושלים ואומר קדיש". דין זה מצינו גם בספר הנייר (ספר הלכות לאחד מהראשונים שחי בצרפת, י"ל ע"י מכון י-ם). מוכח מדבריהם, שגם בשאר קדישים – שאינם בתפילה – צריך לפנות לכיוון מזרח.

בשם הרבי רבי פנחס מקוריץ אמרו: בספרי תלמידי האריז"ל כתוב, שנשמת הגאווותן מתגלגלת אחרי מותו לדבורה המרבה לזמזם... והדבר מובן. עף הגאווותן ומזמזם בלי הרף: אני למדן, אני צדיק, אני חסיד, אני גדול.

"בתעניות מחלקים צדקה לעניים וכל תענית שאכלו העם ולנו ולא חלקו צדקה לעניים הרי אלו כשופכי דמים" (שו"ע יו"ד ס' רנ"ו סעיף ב')

גם בזמן הזה כשאינן בית המקדש קיים, אנו צריכים לקיים את הכתוב 'שנים ליום עולה תמיד'. והכוונה היא, שבכל עת ובכל שעה יהיו לנגד עינינו שני התמידים הבאים, א' " שויתי ה' לנגדי תמיד" ב' "וחטאתי נגדי תמיד". (הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א)

דרך ניהול הפגנות: רבי משה שיינפלד זצ"ל מסר (בניב המורה – כסלו תשל"ג) את דעתו של הגרי"ז סולובייצ'יק "שהזהיר את אנשי נטורי קרתא מפני עריכת הפגנות ללא רישיון,

והטיח בפניהם את האשמה, כי ברוסיה לא היו מעיזים להפגין, ואם הם מפגינים בירושלים ואינם חוששים שיאונה להם כל רע סימן שנתפסו לציונות... מי שעובר על "זכור את יום השבת לקדשו" חשוד גם לעבור על "לא תרצח"